

forskning for at øge kvaliteten og sikre, at forskningen kunne udvikle sig.

Men ekstra penge alene er ikke nok, og derfor skal vi have et ordentligt forskningsberedskab, og vi skal have sammenhæng i vores forskningspolitik. Forskningsministeriets og mine bestræbelser går i al beskedenhed ud på at sikre, at der kommer sammenhæng i den samlede danske forskningspolitik.

Flere ordførere har været inde på, hvordan vi i virkeligheden kan stimulere dansk erhvervsliv til at øge sit engagement i forskningen. Alle ordførere har talt pænt om nødvendigheden af at sikre, at dansk erhvervsliv fik et øget engagement. Vi erkender i regeringen, at i kraft af den erhvervsstruktur, vi har, som primært består af små – det siger vi sådan for at kunne bevare vores selvrespekt – og mellemstore virksomheder, men mellemstor i Danmark er jo målt med tyske og svenske alen små virksomheder, kan de ikke reservere mange ressourcer til selvstændige store forskningsinitiativer. Derfor er det nødvendigt med et tæt samspil mellem den offentlige og den private sektor, når det drejer sig om den private sektors innovation, forskning og teknologiske fornyelse.

At vi også gør noget ved det i virkelighedens verden, illustrerer den række initiativer, der er taget. Lad mig bare trække et frem, som også er nævnt i den næste redegørelse, vi skal behandle, på side 18, Center for IT-forskning. Det er et godt eksempel på, hvordan vi i et samspil med universitetsforskningen, den offentlige forskning og erhvervslivets forskning har fået defineret nødvendigheden af at øge dansk kompetence og dansk forskningsmæssigt beredskab, når det drejer sig om softwareteknologi, en teknologisk fornyelse, som ikke nødvendigvis alene skal finde sted i de sædvanlige IT-baserede redskaber, vi bruger i dag, f.eks. den personlige computer, men i høj grad i hele den fremstillingssektor, vi har i dansk industri. Der er det apparaternes optimering, og både ud fra energibesparelshensyn, ud fra et miljømæssigt hensyn og også ud fra et kvalitets hensyn til produkterne skal man kunne anvende software i produktet eller i produktionsprocessen. Her går vi ind, finder frem til, hvordan vi med de bedste miljøer i dansk universitetsforskning, sektorforskning, kan knytte bånd, samarbejdsaftaler, kontrakter mellem universitetsforskningen og erhvervslivet, og derfor har vi etableret et center med offentlige midler på 140 mio. kr. og har en klar forventning og også tilkendegivelser fra

dansk erhvervsliv om, at man er klar til selv at gå ind med finansiering i størrelsesordenen 40 pct.

Det bygger på noget for noget-princippet. Det bygger på, at skal vi trække den private sektor med, skal vi stimulere, men det er noget for noget. Det er gensidig respekt og ansvar, der ligger både i den private sektors og i den offentlige sektors forskning, for at sikre, at vi får den videnovertførsel fra de offentligt finansierede forskningsaktiviteter både i universitetsverdenen og i sektorforskningsverdenen. Noget for noget er et instrument, et princip, som vi i øvrigt har tænkt os at bygge videre på i de kommende finansår for at sikre, at vi udnytter de samlede ressourcer bedst muligt, og at den private sektor følger med, når den offentlige sektor øger sin forskningsindsats.

Flere, ikke mindst Venstres ordfører, har peget på, at det var nødvendigt med overpartistiske fradrag. Lad mig sige til det, at nu har vi ikke længere bare sådan en ideologisk tilgang til det overpartistiske fradrag, nu har vi også en undersøgelse, der viser, at erhvervslivet, primært de små og mellemstore virksomheder – og jeg forstod, at Venstres ordfører var meget optaget af de små og mellemstore virksomheder – har sagt, at den overpartistiske fradragsordning, der har fungeret indtil 1. januar indeværende år, bør omlægges til at være tilskud. Hvad er det, der er problemet ved det overpartistiske fradrag? Det er likviditetsforskydelsen, at man ikke får pengene på det tidspunkt, hvor man afholder udgiften, og det kan være vanskeligt for små og mellemstore virksomheder. Mange af de små og mellemstore virksomheder, som er innovative og forskningstunge, betaler faktisk ikke skat af den gode grund, at de bruger en meget stor del af deres overskud til at reinvestere i forskning og fornyelse, og når man ikke betaler skat, kan man ikke få andel i fradrag. Af den grund har vi ikke længere bare en ideologisk holdning til det her, vi har også et konkret ønske om, at skal det her øge den private sektors forskningsmæssige engagement, er det overpartistiske fradrag ikke et instrument.

Mange lande, der i øvrigt har brugt det til at fremme deres nationale forskning med, har fået nogle statistisk pæne tal, men realiteten har været, at man bare overfører udgifter fra et område til at kalde det forskning, og så får man høstet et overpartistisk fradrag. Derfor er regeringen ikke tilhænger af at anvende det som et generelt instrument; vi er tilhængere af samar-